

Pura passió

Annie Ernaux

Traducció de Valèria Gaillard

Narratives

Annie Ernaux

Va néixer el 1940 a Lillebonne (Normandia). Va publicar la seva primera novel·la el 1974, *Les armoires vides*, i va guanyar el premi Renaudot amb *La place* el 1984. Amb *Els anys* va guanyar-se el reconeixement unànim de crítics i lectors. Se li han atorgat els premis de la Llengua Francesa (2008), Marguerite Yourcenar (2017) i Formentor (2019) pel conjunt de la seva obra.

Valèria Gaillard

(Barcelona, 1973) És llicenciada en Filosofia i en Literatura Comparada. S'ha dedicat professionalment al periodisme cultural i la crítica literària en diversos mitjans. L'any 2018 va ser reconeguda amb el VII Premi Memorial Pere Rodeja. Ha traduït del francès Marcel Proust, Charlotte Delbo, Marceline Desbordes-Valmore i Émile Zola. D'Annie Ernaux, per a Angle, ha traduït *Els anys* (2019), *Memòria de noia* (2020) i *L'esdeveniment* (2022).

«Des del mes de setembre de l'any passat no he fet res més que esperar un home: que em truqués i vingués a casa meva. Anava al supermercat, al cinema, portava els vestits a la bugaderia, llegia, corregia exàmens, em comportava exactament igual que abans, però sense un llarg costum d'aquests actes, fer-ho m'hauria resultat impossible, o fent un esforç terrible. [...] El conjunt del meu comportament era fictici. Les úniques accions en les quals intervenia la meva voluntat, el meu desig i alguna cosa que deu ser la intel·ligència humana [...] giraven totes al voltant d'aquest home.»

En aquesta narració directa i vibrant, Annie Ernaux fa la crònica d'un enamorament apassionat a tocar dels cinquanta anys. I ho fa, com és habitual en ella, capbussant-se en els seus records i relatant-los amb total transparència, servint-se d'una escriptura sòbria i precisa. Al llarg d'una colla de mesos no farà altra cosa que esperar, a casa, les trucades d'A., un diplomàtic de l'Est amb una retirada a Alain Delon, amb el qual torna a sentir aquella follia emocional, física i intel·lectual que anomenem passió, en el seu estat més simple i pur.

És una passió del cos i de la ment, en cerca d'un plaer sense tendresa, viscut sense vergonya ni victimisme. Annie Ernaux dibuixa el temps d'espera i d'absència, fet d'emocions i obsessions en una muntanya russa, quan l'amant ocupa el pensament i el món desapareix...

«Ernaux es buida a l'escriptura. D'aquí la seva formidable energia transmissora, la seva paraula viva com el foc. En ell hi crema els rostolls de la seva memòria.» — Robert Saladrigas, *La Vanguardia*

«Una obra de gran precisió lírica i d'una claredat dura com el diamant.» — Daphne Merkin, *New Yorker*

«La impressionant novel·la d'Ernaux ens mostra que una gran passió no sempre pot durar eternament. De vegades només una satisfacció breu.» — James DeRossitt, *Review of Contemporary Fiction*

«Pura passió és un llibre magnífic sobre la passió de l'amor però també sobre el temps, tan particular, de l'escriptura.» — Radio France

«M'encisa aquesta manera tan seva de despullar-se per despullar-nos.» — Eva Piquer, *Ara*

«Els llibres de la francesa Annie Ernaux són el lloc d'expiació de la seva pròpia història. (...) La literatura d'Annie Ernaux és d'índole autobiogràfica, discreta, gens secreta i enormement senzilla, clara i bastant minimalista.» — Rafael Conte, *El País*

«Ernaux ha heretat de [Simone de] Beauvoir el paper de cronista d'una generació.» — Margaret Drabble, *New Statesman*